

AHA-HO

Občasník žiakov a učiteľov ZŠ s MŠ Bracovce

Sen o prázdninách

Už sa veľmi teším na prázdniny,
keď každý deň bude iný.
Úsmev na tvári stále zažiarí,
keď oddychovať sa mi zadarí.
S kamarátmi vonku chodiť chcem,
naplno si užiť každý deň.
Skoro ráno vstávať už nemusím,
a to má pre mňa samé plusy.
Popoludní na výlet pekne pôjdem,
k večeru na opekačku dôjdem.
Celé leto si naplno chcem užívať,
aby som mal v septembri na čo
spomínať.

kolektív 7. A

Jún 2021

Distančná výučba

Tak, ako by som mohla začať. Distančné vzdelávanie je založené na samostatnom štúdiu žiakov, ktorí dostávajú od učiteľov materiály na samoštúdium, majú možnosť s nimi sa rozprávať, prípadne im odovzdať dohodnuté výstupy.

Aké sú pozitíva a negatíva distančného vyučovania pre mňa? Počas distančného vyučovania som získala kvalitný spánkový režim, ktorý je na mne aj vidieť počas dňa. Ako dobre vieme, sme študentmi „*novej generácie*“, ktorá sa zdokonaľuje a pomocou distančného vzdelávania sa inovuje. Spolu zisťujeme, ako sa môžeme ešte inými spôsobmi skontaktovať s učiteľmi. No nielen my žiaci sme sa niečo naučili, ale aj naši vyučujúci museli začať efektívne zapájať *digitálne technológie* do výučby a pracovať s rôznymi výučbovými *programami*, *internetovými platformami*, pri ktorých bolo nutné poskytovať spätnú väzbu. No nie je to úžasné, vidieť svojich učiteľov s farebnými pozadiami za sebou ?

Negatív na distančnom vzdelávaní je ozaj veľa. Neuverím, ak mi niekto povie, že za celú tú dobu od začiatku distančného vyučovania nemal *technické problémy*, pri ktorých by nemusel reštartovať mobil alebo počítač. Všetky tieto elektronické technológie sa museli nabíjať, čo spôsobilo veľké *náklady na elektrinu*. Pri týchto technických problémoch sme museli ešte riešiť veľa domácich úloh, nesplnených prác, písomiek a pod. Hovorím to z vlastnej skúsenosti. No nie je to tak? *Veľkou nevýhodou* distančného vzdelávania bolo to, že sme nedostávali taký kvalitný výklad ako v škole. Končiace ročníky musia teraz prežívať ťažké obdobie, lebo nie sú pripravení do budúca tak, ako by mali byť.

Osobne mi už chýba to sedenie v škole v lavici a nie doma na gauči. Chýba mi komunikovanie so spolužiakmi alebo učiteľmi z očí do očí. Korona nám naše školské plány prekazila, ale netreba strácať vieru, že sa ešte do školy fyzicky vrátíme. Ešte pár povzbudzujúcich slov nakoniec: „Najlepšou vlastnosťou človeka je jeho vytrvalosť a obetavosť prekonať aj tie najkrutejšie prekážky“. Tak musíme byť vytrvalí.

Jana Tatárová, 8. A

TENTO SVET

Pozerám sa na svet
dobra tu už veľa niet.
Je to veľmi smutné,
ale nie je nutné,
aby to bolo navždy tak.
Veď niekedy sú aj svetlé chvíľky,
snáď to nie sú žiadne mýlky.

Kam sa pozriem, tam sa ničí svet,
nie je to, bohužiaľ sladké ako med.
Stromy sa rúbu, odpad zamaruje zem,
život nie je, ako vidím, iba sen.
Ľudia si ubližujú,
tebe sa zaručujú,
nakoniec ťa sklamú,
hľadáš obranu.

Ale niekedy je život plný šťastia...
Keď ho už máš, tak ho chyt',
drž si ho silno ako niť.
Aby ti nikam neušlo,
lebo ti bude smutno.

Ivana Kižiková 9.A

Dalibor Mihulec 5.B

„Škola/neškola alebo čo mi dala a vzala dištančná výučba“

Za chvíľu to bude rok, čo žiaci ostali odkázaní na svoje počítače, aby sa prostredníctvom online vyučovania mohli naďalej dištančne vzdelávať. Pandémia koronavírusu zmenila školský systém a rovnako ako žiaci, tak i učitelia si museli zvyknúť na nové podmienky. Keďže na Slovensku sa školy zatiaľ neotvárajú, je otázne, či sa do lavíc vrátia všetci žiaci a koľko hodín ešte budú musieť stráviť pred svojimi počítačmi. Tak ako všetko, aj učenie z domu má svoje výhody a nevýhody.

Online výučba je pre mňa ťažšia v tom, že od rána do poobedia sedím pred notebookom na vyučovacích hodinách. Večer som pred notebookom, aby som si vypracovala úlohy na ďalší deň. Väčšinou som počas prvej hodiny v pyžame, prezlečiem sa neskôr. Čo sa týka režimu, ten závisí od konkrétneho dňa, ale väčšinou to nie je nič extra. Odsedím si hodiny a teším sa na koniec dňa, kedy si trochu oddýchnem. Momentálne som zúfalá. Už ma to nebaví. Cez zimu to bolo pre mňa ťažšie, ale prichádzajúcou jarou, slnkom a krajším počasím sa to lepšie. Z jednej strany je to možno pohodlnejšie, no ten kontakt s vyučujúcim značne chýba. A čo sa týka nového režimu? Tak je jasné, že človek si zvykne po určitom čase. Niekomu to trvá kratšie, niekomu dlhšie. Ešteže spolu komunikujeme a so spolužiakmi sa od začiatku dištančného štúdia navzájom podporujeme. Aj napriek všetkému máme vzťahy ako trieda medzi sebou dobré.

Človek veľakrát na hodine nie je duchom prítomný. Asi všetci mi dajú za pravdu, ak poviem, že nám všetkým chýba pozornosť a mne určite najviac chýba kontakt vyučujúci - žiak, debata ľahšie prebieha na normálnych hodinách v škole. Jedinú vec, s ktorou bojujem ja a určite nie som jediná, je zodpovednosť. Napriek tomu, že sa riadim príslovím „čo môžeš urobiť dnes neodkladaj na zajtra“ sa mi občas stáva, že robím úlohy hneď

do večera. Dištančné vzdelávanie vidím ako dobré v tom, že vedie k samostatnosti a disciplíne. Osobné s tým mám problém, ale aspoň vidím v čom sa musím zlepšiť. Pred pár rokmi by som bola šťastná, že nemusím ísť do školy, ale odstupom času, po niekoľkých mesiacoch strávených doma, spomínam na všetky prežité chvíle v škole. Dúfam, že sa táto situácia zlepší a raz sa všetko vráti do normálu.

Pandémia nám ukázala to, že aj tie najobyčajnejšie veci v živote si musíme vážiť.

Sofia Kristína Korpášová, 8. A

Gabriela Kešel'ová 6.B

Gabriela Kešel'ová 6.B

ŽIVOT

Ideš životom, ani nevieš ako
v hlave máš sladko
a čas plynie ako vlak,
nikto to nestačí stíhať.

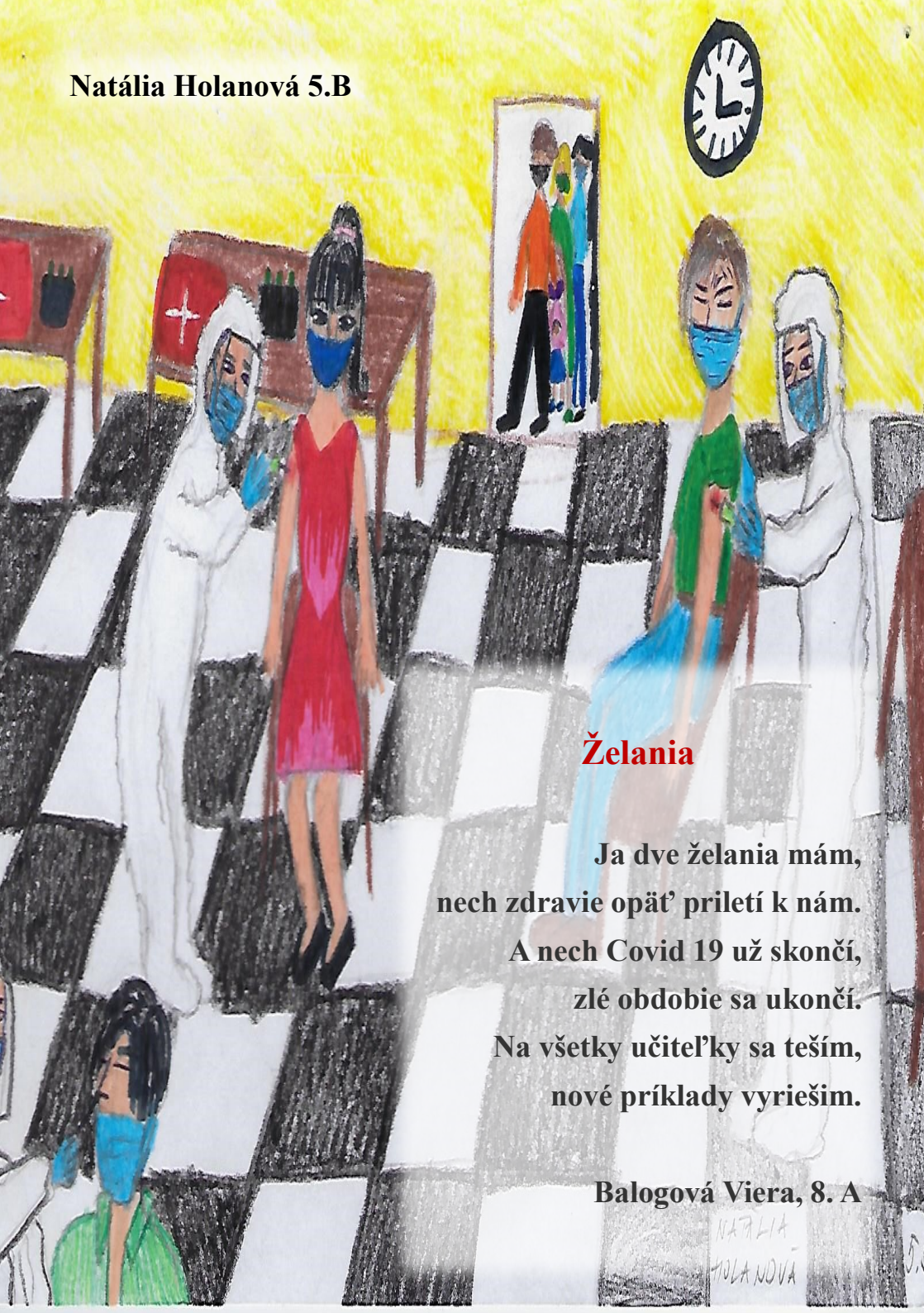
Ideš peši, bojuješ,
niekedy si šťastie zlosuješ.
Šťastie si ceňme,
svoje vnútro nemeňme
ako spoločnosť píska,
niekedy je jej dôvera nízka.

Čas plynie ako vlak,
niekedy je kniha múdrosti brak,
niekedy kvalita,
niekde v živote je snád'
spev šťastného vtáčika.

Ivana Kižiková 9.A

Danka Tokárová 5.B

DANKA TOKÁROVÁ 5.B

Želania

Ja dve želania mám,
nech zdravie opäť priletí k nám.
A nech Covid 19 už skončí,
zlé obdobie sa ukončí.
Na všetky učiteľky sa teším,
nové príklady vyriešim.

Balogová Viera, 8. A

NATALIA
HOLANOVA

„Škola/neškola alebo čo mi dala a vzala dištančná výučba“

Žijeme v neľahkej dobe plnej nástrah. Už vyše roka celý svet zápasí s nebezpečným vírusom. Spočiatku sa pre nás ľudí javil ako celkom bežný vírus, ale postupne sme si čoraz viac uvedomovali jeho nebezpečenstvo. Epidémia stále naberala na sile a ukazovala nám našu slabosť. Keď večer pozerám správy a ukazujú zábery z nemocníc, chorých ľudí, ktorí nevedia ako bude s nimi ďalej, je to veľmi smutný pohľad. Každý deň narastá veľký počet nakazených a aj neskutočné množstvo úmrtí.

Vážnosť situácie nám nedovolila riadne navštevovať školu. Obmedzila aj nás študentov. Už niekoľko mesiacov prebieha dištančné vzdelávanie. nás to tešilo. Aspoň mňa. Mohol som dlhšie spať, nemusel som ráno utekať na autobus, ale stačilo v teplúčku zapnúť počítač a vyučovanie sa mohlo začať. Namiesto šiestich-ôsmich hodín denne to boli iba tri alebo štyri hodiny. Zo začiatku to bolo pre mňa lepšie, ako presedieť deň v škole. Ale už aj my žiaci zisťujeme, že sa to nedá porovnať s výučbou v škole a učiteľ nám vysvetľuje učivo. Aj bežný kontakt so spolužiakmi a kamarátmi nám začína chýbať. Myslíte si, že nás to ešte baví sedieť pri počítači so slúchadlami na ušiach a pozerieť na monitor? Aj keď mi liezlo na nervy to ranné vstávanie a zhon, rád by som to aspoň na tých posledných pár mesiacov vrátil späť. S kamarátmi sme v pravidelnom kontakte cez sociálne siete, ale aj samotné stretnutie je potrebné. Som deviatnik, takže tento rok sa už lúčim so svojou základnou školou. Dištančná výuka nás okráda o posledné chvíle strávené v škole so spolužiakmi, s ktorými sme spolu už od prvého ročníka. Už druhý školský rok sme neboli na žiadnom výlete. Boli sme okradnutí o veľa spoločných zážitkov. Dištančná výučba nám niečo dala, ale mne sa zdá, že nám viac vzala.

Predsa len ten náš starý zaužívaný režim bol prospešný pre všetkých. Aj pre učiteľov, aj pre nás samotných žiakov. Určite aj učiteľom už chýbajú tie ukričané deti. Ved' čo je to teraz za školu bez žiakov?

Marek Torma, 8. A

Príslovková básnička

Ráno vstávam, dávam sa dokopy,
do kúpeľne smerujú moje kroky.

Nahlas zívnem od únavy,
zo školy mám veľké obavy.

Z časti ju mám veľmi rada,
veď som ešte žiačka mladá.

Cestu do školy už viem spamäti,
tí, ktorí tam nechodia sú riadni parchanti.

Z pamäti sa snažím dať nejakú látku dokopy,
na učiteľku sa mi už zrak klopi.

Sčasti si na vlas nenesiem krém,
by som nemala navlas rovnaký problém.

Po obede som na hlas vzala lieky,
verím, že ich nebudem brať naveky.

Domov kráčam poobede,
„Majte sa,“ poviem svojej triede.

Jana Tatárová 9.A

Zápalkárka

Narodilo sa raz jedno dieťaťko,
časom z neho vyrástlo dievčaťko.
Nazývali ju: "Zápalkárka",
krehká bola ako táka jemná obálka.
Ale keď sa rozčertila,
nahnevaná a výbušná sa cítila.

Bola ako taký plamienok,
smútok a hnev bol však jej priateľom.
Taká maličká sa cítila,
žiaľ veľkú ujmu si narobila.
Pôvabná sťa plápolajúci oheň,
držaná na uzde ako taký väzeň.

Oheň ju z vnútra spaľoval.
No čo jej vlastne ten oheň spôsoboval?
Boľavé a pálivé svoje vlastné straty,
nenašiel sa odborník na slovo vzatý.

Každý si predstaví pod ohňom niečo iné,
ale všetci vieme, že je to čosi silné.
Všetko, čoho sa dotkne sa už nevráti
a neovplyvní to ja či ty.

Preto sa vraví: „Nebud' na oheň veľmi zvedavý,
Všetko čo spôsobí sú len zbytočné obavy".
Keď vábivé teplo z neho sála,
oranžovo-červené svetielko sa jagá.

Oheň by nemal byť sám sebe vládcom,
Bo v zlých rukách nadobro končí s krásou.
Požiare, straty, utrpenie on spôsobuje,
všetučko zničí, do čoho sa obuje.
Chránia nás pred ním hasiči,
oheň sa vďaka nim zničí.

Ale mňa jedna otázka trápi:
kto uhasí vnútorný oheň, čo dievčatko ťaží?
Zápalkárka mala v sebe oheň veľký.
Nuž, kto jej len teraz pomôže?
Darmo prosila o pomoc všetkých,
či bezmocná, sama niečo zmôže?

Len ona mohla uhasiť svoj vnútorný oheň,
ktorý ju roky vnútorne ťažil,
on ju celú tú dobu trápil.
Nepochopí to, kto nezažil.
Sebaláske sa musela naučiť,
svoje vnútro nezničiť.

Oheň, či je vnútorný alebo vonkajší,
zničí vše, keď sú ľudia pochabejší.
„Netreba sa hrať s ohňom, pokiaľ ho nevieme uhasiť”,
vravela si Zápalkárka, lebo chcela život žiť.

Jana Tatárová 9.A

SPOLOČNOŤ

Viem, že treba ísť medzi ľuďí,
bez spoločnosti sa každý nudí.
No ľudia už stratili slová,
nastáva doba nová – bezrečová.

Pri sebe denne sedíme,
iba do telefónov hľadáme,
popríklad do pohára hľadáme zhora
a na jeho dne sa nachádza zloba.

A keď už ľudia spolu komunikujú,
väčšinou že hlúposti si zaobstarajú.
Neriešia, že vo svete sa strieľa,
len to, koľko peňazí majú a tam je
bieda.

Ľudia, vzchopme sa teda!
Nemôžeme myslieť len na seba!
Myslíme aj na iné veci,
ale to sa nedá, keď (skoro) všetci
žijú v tej závisláckej sieti.

Ivana Kižiková 9.A

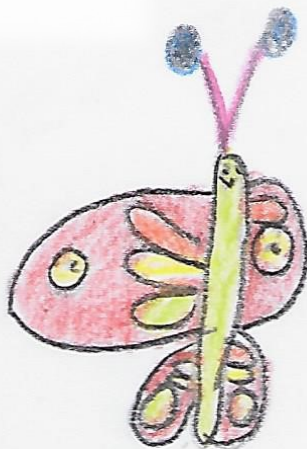
Sára Toľogová 4.A

Motýlik Ťu-ťu

Motýľ Ťu-ťu letí, letí,
vedia o ňom všetky deti.
Ten náš Ťu-ťu vystrája
a pritom sa zabáva.
Čujte, čujte, čo vymyslel,
Ťu-ťu niečo vyrábať by chcel.

Robomačky, Robozajov
a mnoho iných pobehajov.
Spolu s nimi vystrájať by chcel,
šantiť, lietať svetom by smel!
Po výlete sa zas vráti,
náš Ťu-ťu opäť domov letí, letí.

Hana Sevková 1.A

Rozlučkova od dzeviatakov

Na začatok bi me vam kazal'i,

že me vas radzi spoznal'i.

Kedz me do školi chodzic začal'i,

každi dzeň me pri mamkoj bars plakal'i.

Kedz me už odplakal'i svojo,

šedl'i me sebe do lavic po dvojo.

Učic sme še mušel'i,

sanovac sce nas nechcel'i.

Čitac a počitac me začal'i frišno,

nošil'i me še do školi pišno.

Prišli perše diktati a pisomki,

nebujsce še, nebul'i me babovki.

Naša triedna bula šila veľka,

ale mocno dobra paňi učitel'ka.

Novi predmeti še nam zrazu zjavil'i,

u žiackej še perše peľki objavil'i.

Na vyl'eti me chodzic začali,

jak d'ivadlo i Optima – peňežov me ňemal'i.

Chcel'i me furt čavargovac

a šickich učitel'ov ignorovac.

A kedz me zaš nesluchaŕi,
od triednej s papirami me vyfasovaŕi.
Ale nebulo to dzeň co dzeň,
bo nebuŕi me plani ŕ'en.

Posledni dva roky už života ňemame,
pre Coronu doma pri počítačoch umirame.
O šicke posledni zažitki me prišŕi
a paru dňi pred koncom nazad u triedze še zišŕi.

Richtovac me še mušeŕi na konec šickoho,
aj kedz nam Monitor zrušili,
ta me ho mušec prežilŕi,
bo prispec trebalo do uradu štatistickoho.

Tak še tu bez nas dobre majce
a u planim na nas nigda nespominajce.
To by bulo šicko od nás,
posledni „MAJCE ŠE“ chceme vam dac.

Za šicko vam dzekujeme
vi znace, že vas bars bečeŕujeme.
Stredna na nas hlasno vriska,
aj kedz sliza še nam do oka ciska.

Leto

Prázdniny sú predo dvermi, čakajú nás vonku všetci.

Voda láka všetkých nás, prídeme si zaplávať.

Postavím si z piesku hrad, teším sa už, mám to rád.

Čistý vzduch a vôňa leta, hneď nám pri tom srdce plesá.

Dovidenia milá škola , príroda nás k sebe volá.

Tak si to teda užime, oddýchnime,

lebo sa nenazdáme a hry v lete ukončíme.

Marián Kurek 4.A

Prázdniny

Konečne sú prázdniny! Leto tu je zas.

Poďme všetci na výlety! Zabudnime na starosti.

Ja sa teším, ty sa tešíš, poďme spolu von!

Kúpaliská, bazény, rieky a aj potoky,
čakajú nás pripravené, máme chuť už byť tam.

Liliana Balogová 4.A

Tatry a my

Vo štvrtok sme sa na výlet vybrali,
príliš skoro sme všetci vstávali.

Vítala nás bánovská stanička,
kde netrpezlivo poskakovala osmička.

V Košiciach už „icečko“ všetkých čakalo,
do Tatier nás slniečko lákalo.

Z Popradu hneď na Smokovec,
hore na štítoch bol ešte ľadovec.

Na Hrebienok ťažko bolo peši,
zvládli sme to napokon všetci.

Čakala nás chata Bilíková,
cestou samá skala bola.

K vodopádom krásnym sme sa ponáhľali,
na každý krok sme pozor dávali.

Voda bola veľmi studená,
na prebratie ako stvorená.

Močili sme nôžky i ručičky,
iní si všade fotili tváričky.

Museli sme sa na cestu vydať znova,
pred nami cieľ – chata Reinerova.

**Kto chcel, videl kamzíka,
niekto zaliezol do lesíka.
Lízanky nám učky kúpili,
s radosťou sme ich hneď zbaštíli.**

**Cesta dole, veľká inšpirácia,
všetkým pomáhala gravitácia.
Únava bola preveľká,
Silu dodala Tatranská kyselka.**

**Domov plní zážitkov a únavy,
vyše dvoch hodín pre meškanie vlaku sme čakali.
Pred domovom každému očka padali,
rodičia pekne na nás čakali.**

Fero & sanitka

Išiel raz jeden Fero,
spadlo naňho malé drevo.
Bolo to však drevo ostré,
skončilo až v jeho kostre.

Hlasno zrazu kričí Fero,
vyberte mi hneď to drevo.
Ako čert to bolí stále,
hoc je to len drevo malé.

Volajte mi sanitku,
už mám dosť tohto zážitku.
Čím skôr to drevo vybrať chcem,
a hneď budem mať krajší deň.

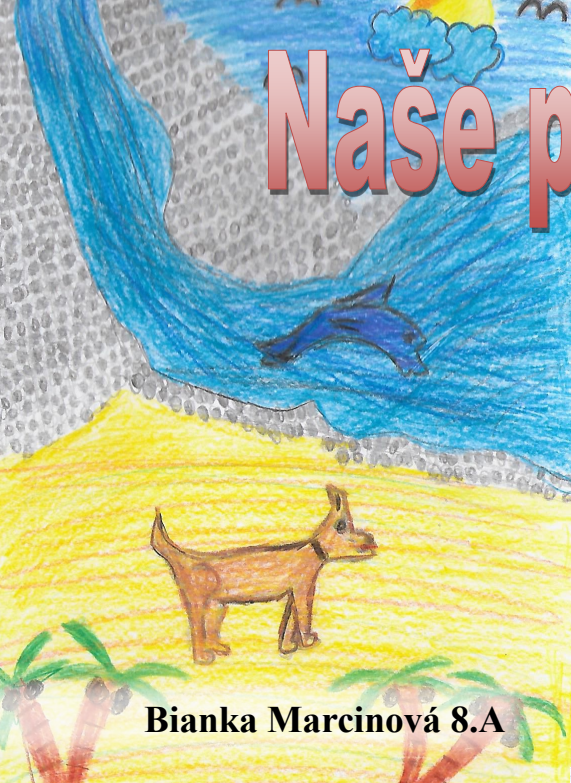
Sanitka však neprichádza,
trpezlivosť mi dochádza.
Od bolesti kričím, kývam,
na sanitku hlasno číham.

Zrazu z cesty hukot strašný,
kolísavý tón výstražný.
Sanitka už konečne prišla,
naložila ma a odišla.

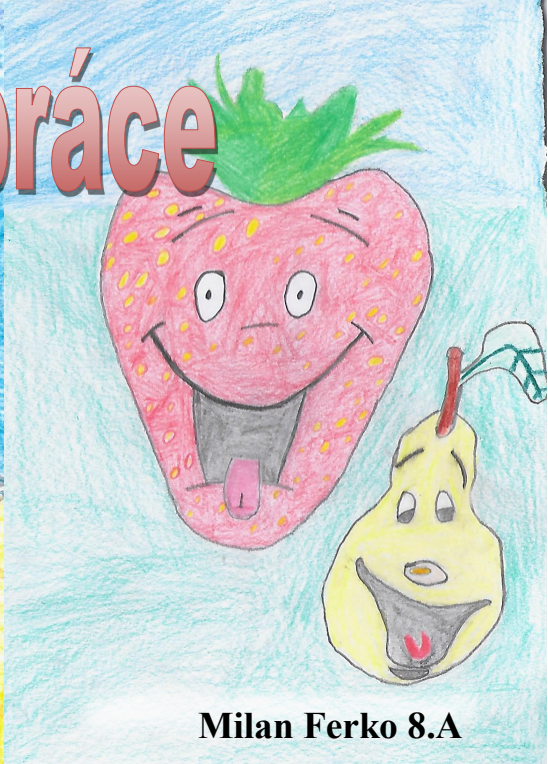
Doviezla ma k nemocnici,
tam boli hneď pomocníci.
Pomocníci zabrali,
drevo zo mňa vybrali.

Naše práce

Bianka Marcinová 8.A

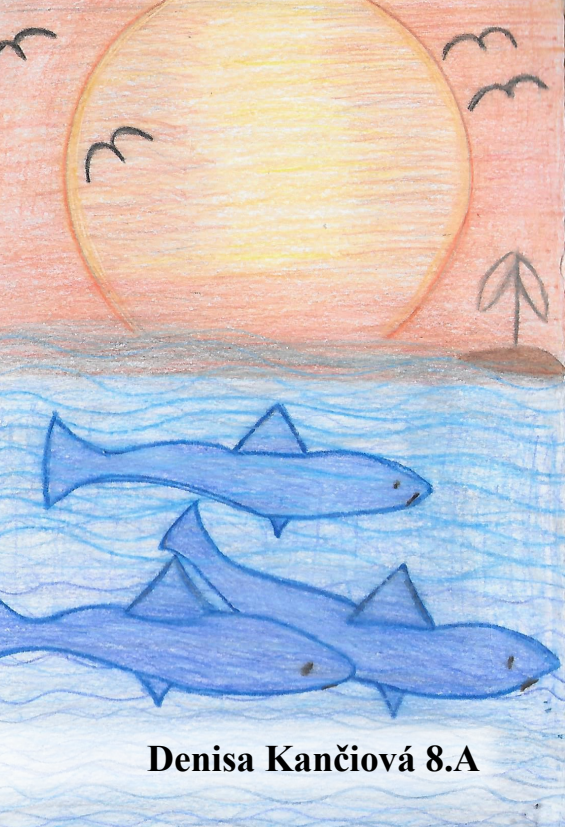
Milan Ferko 8.A

Eliška Janošková 8.A

Daniela Šuková 8.A

Denisa Kančiová 8.A

Vierka Balogová 8.A

Dominik Švoňava 8.A

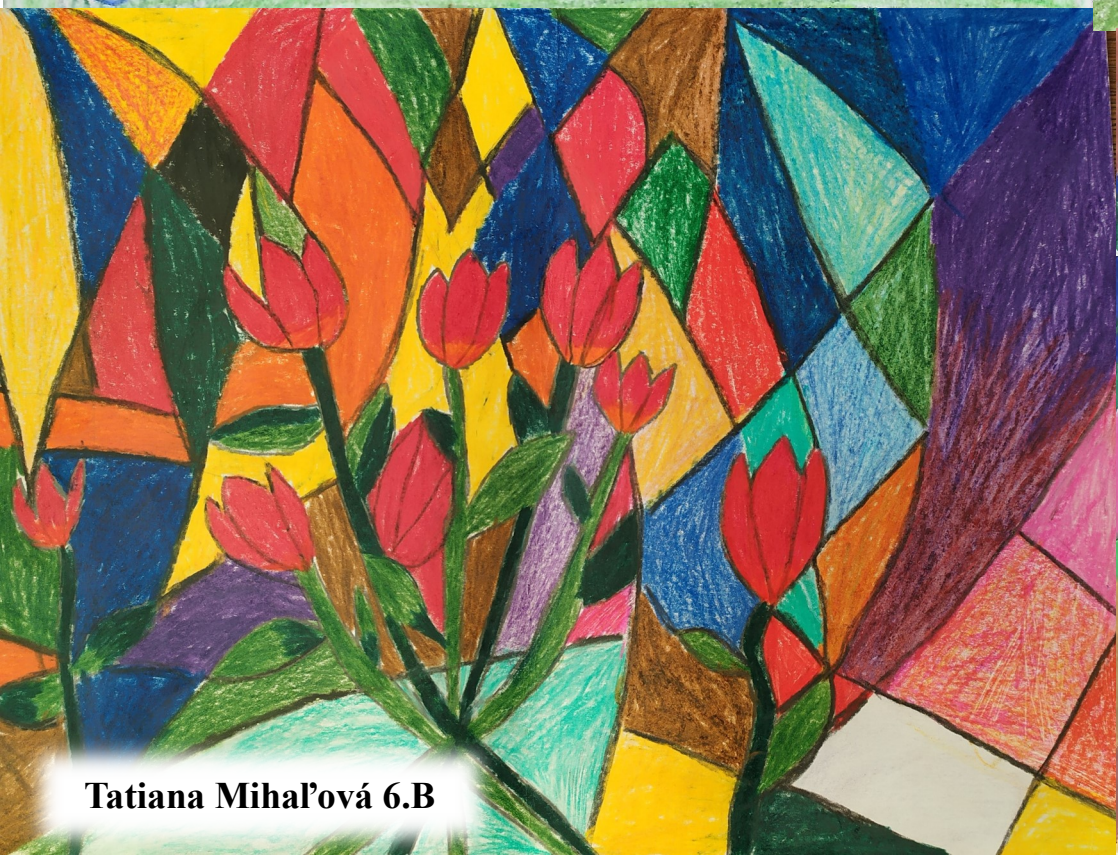
Júlia Farbarová 8.A

Pavol Mihulec 7.A

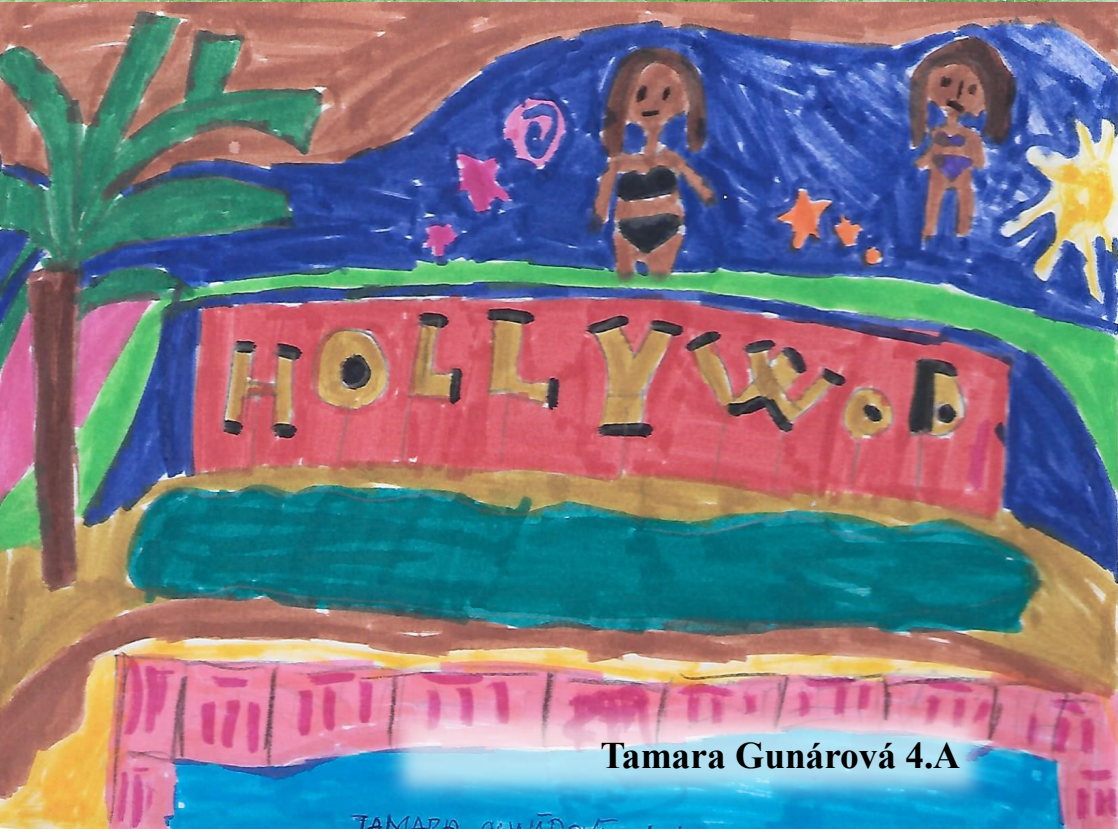
Laura Miková 5.B

Tatiana Mihaľová 6.B

Rastislav Bano 5.B

Tamara Gunárová 4.A

„Hlody“ našej školičky 2020/2021

9. A – Zaviaž sebe šnurky na topankoj, bo spadneš a rozbiješ dlaždicu!

Pani učiteľka sa pýta pri odpovedi, čo je plodom duba.

Deti ticho sedia, tak pani učiteľka pomáha:

-„ža-, ža- ža- ?“

Žiak: „Žaba.“

Čo môžeme pozorovať pod mikroskopom?

Žiak: „Hviezdy!“

Čo patrí k cibulovej zelenine?

Žiak: „Cibuľa, cesnak, citrón.“

3. A – Vývojové štádium žaby: vajíčko – žriebätko – žaba.

- Ryba je pokrytá lupinami a pri pohybe jej pomáhajú krídla.

5. A – Aký je genitív plurálu od slova jazero? - Morské oko.

- Vybrané slovo po V? – Vyetor.

6.B – Helenka, prečo nečítaš?

- Ta ja neznam čítac u rušku.

SLOVENSKO - VICHODŇARSKI SLOVNIK

(skús si znalost' nášho nárečia a pospájaj nárečové slová s ich spisovným variantom)

Biglajz	dáždnik
banovac	Putovať
cverna	sukňa/šaty
drabina	bahniatka
findža	žehlička
gerok	strúhanka
vigan	rebrík
birov	starosta
šipar	kabát
vilaň	jazvec
šifoner	nit'/nitka
šaňec	šálka
kl'amka	plech na pečenie
cireň	tabak
dohan	priekopa
borsuk	skriňa
firhang	kl'učka
brežl'e	záclona
birki	ruža šípová
ambrela	trň
tepša	baterka/svetlo

Zabi nudu počas letných prázdnín.

9 tipov pre školákov, ako sa doma nenudiť

Čo robiť cez letné prázdniny, keď vonku prší, je chladno alebo nemáš s kým ísť na kúpalisko, prechádzku alebo menší výlet?

1. Prečítaj si novú knihu

Čítaním si precvičuješ pamäť, koncentráciu ale aj analytické myslenie. Obohatí sa ti slovná zásoba, naučíš sa lepšie vyjadrovať a stať sa zdatnejším rečníkom.

2. Pozri si dokumentárny film na youtube

Internet nám ponúka nespočetne veľa možností sebavzdelávania sa zdarma a to veľmi príjemným spôsobom, ako je napríklad pozertanie dokumentárnych filmov.

3. Pusti si obľúbenú hudbu a zatancuj si

Ak si sám doma a nudíš sa, zatancuj si ako Tom Cruise.

4. Napíš báseň alebo knihu

Si kreatívny, máš veľkú fantáziu a rád píšeš? Kúp si zošit a začni písať básne, alebo knihu.

5. Vytvor si vlastný koktejl

Ohúr svojich kamarátov a ponúkni im letné osvieženie, ktoré si sám vymyslel. Nakoniec ho môžeš pomenovať podľa tvojjej naj kamošky alebo kamoša.

6. Urob si poriadok a nepotrebné veci odnes na charitu alebo do útulku pre psov

Ak máš doma hračky alebo oblečenie, ktoré nenosiš, odnes ho do najbližšieho detského domova. Deti sa určite potešia.

7. Zacvič si

Cvičenie má blahodarné účinky na zdravie, ale aj na funkciu mozgu. Každý deň by si mal cvičeniu venovať aspoň 10 minút. Zabi nudu a nauč sa zopár 10 minútových cvikov, ktoré môžeš precvičovať aj doma.

8. Kresli si

Kresliť môžeš aj bez ohľadu na to, či máš alebo nemáš talent na kreslenie. Kreslenie podporuje kreativitu, sebavedomie a pomáha zlepšiť sústredenie.

9. Upeč koláčiky